

Kravet i stk. 2 om spærreriste i ruser er derfor foreslået af hensyn til odderen, der står i alvorlig fare for at uddø i Danmark.

Kravet kan opfyldes ved, at der i rusens forreste bøjle monteres en ring med en diameter på ikke over 170 mm og med et ståltrådskryds monteret midt i ringen.

Bestemmelsen i stk. 3 sikrer, at der uanset forbudet i stk. 1 fortsat kan udføres en traditionel regulering af skådevoldende fiskebestande, f.eks. brasen.

Fiskeri i øvrige vandløb, herunder afvandingskanaler, bevandingskanaler og skelgrøfter i den øvrige del af lovforslagets område er alene reguleret ved de almindelige bestemmelser i ferskvandsfiskeriloven.

Fiskeriministeren vil i øvrigt følge udviklingen i området med henblik på at vurdere behovet for eventuel yderligere regulering af fiskeriet i området.

Til § 12

Bestemmelserne om regulering af sejladsen skal sikre, at vandfuglene kan fouragere og yngle uforstyrret i området.

Højer bådklub og bådklubben Vidå i Tønder har foreslået, at der med hjemmel i vandløbslovens §§ 12 og 13 fastsættes bestemmelser om sejlads på Vidåen fra Lægan til Vidåslusen i et tillæg til vandløbsregulativet.

De i § 12 foreslåede reguleringer af sejladsen svarer til regulativforslaget bortset fra § 12, stk. 3, der kun giver lodsejerne og ikke almenheden ret til opankring ved bredderne og landgang. Loven indeholder dog ikke indskrænkninger i adgangen til landgang ved Lust.

En konsekvens af § 12 vil være, at regulativforslaget ændres i overensstemmelse hermed.

Tilladelsen til sejlads med motorbåde gælder kun for sædvanlige motorbåde, men ikke for vandscootere o.lign.

Efter bestemmelserne er det ikke tilladt at surfe eller benytte vandcykel, ligesom sejlbåde er forbudt.

Såfremt den sejlads, der er tilladt efter bestemmelsen, udvikler sig på en sådan måde, at den er til skade for dyre- og plantelivet, indeholder stk. 4 en adgang for Sønderjyllands Amtsråd til yderligere at kunne regulere sejladsen. Der vil i denne forbindelse f.eks. kunne fastsættes regler om forbud mod bådudlejning.

Til § 13

For de vedvarende græsarealer gælder reguleringerne såvel i §§ 7-12 som i §§ 13-19.

Fravigelse fra bestemmelserne vil kun kunne ske ved dispensation fra amtsrådet, jfr. § 35, og såfremt dette er i overensstemmelse med lovens formål. I det omfang, bestemmelserne indeholder en adgang for miljøministeren til at fastsætte nærmere regler, vil dette først ske efter forudgående forhandling med landbrugsministeren.

For at opnå formålet med loven, må disse arealer alene benyttes som græsningsarealer, der hverken drænes eller gøres til genstand for nogen form for jordbehandling. Bestemmelsen indeholder endvidere den pligt til, at arealerne afgræsses, som også er nødvendig, hvis man skal opnå hovedformålet med loven. Det er ikke forbudt at foretage høslæt, men hovedreglen om at arealerne skal afgræsses betyder, at slætet kun kan ske som supplement hertil eller i sjældnere tilfælde. I denne forbindelse kan nævnes slåning af større græstuer eller anden høj og uregelmæssig eller generende vegetation.

Forbudet mod slæt i forårsperioden indtil 15. juni er foreslået af hensyn til de ynglende fugle. Bestemmelserne i stk. 2 skal sikre en ubrudt benyttelse af arealerne til afgræsning. Det følger af bestemmelsen, at arealerne ikke må indgå i sædskiftet. Dispensation til fravigelse fra denne bestemmelse vil kun blive givet i ganske særlige tilfælde.

Efter stk. 3 kan miljøministeren fastsætte nærmere regler om græsningstrykket.

Græsningstrykket er i dag gennemgående relativt højt sammenlignet med andre vedvarende græsarealer i Danmark på grund af den gode jord. Sammenlignet med sædskiftearealer er græsningstrykket lavt. I 1986 var der således et gennemsnitligt græsningstryk i juni i Ny Frederikskog på 3,2 kreaturer pr. ha, i Gammel Frederikskog på 3,3 kreaturer pr. ha og i Rudbøl Kog på 3,5 kreaturer pr. ha. Af hensyn til faunaen er det nødvendigt, at dette græsningstryk opretholdes. Hvis dette ikke sker, opnås en tilstand, der ikke svarer til lovens formål. At græsningstrykket på den anden side ikke bliver højere har betydning for de veterinærhygiejniske forhold, det vil sige for smittespredningen. Det kan derfor vise sig, at der er behov for en regulering af græsningstrykket, når de første erfaringer er indhentet.

Til § 14

Bestemmelsen indeholder et almindeligt forbud mod dræning. Ifølge § 8, stk. 2, er etablering af grøblerender ikke omfattet af forbudet mod ter-